

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at udtrykke min anerkendelse af det initiativ, som Enhedslistens medlemmer har taget med denne forespørgselsdebat.

Der er flere forhold, som aktualiserer spørgsmålet om vores holdning til overvågning. Det gælder bl.a. de nye muligheder, som følger af den teknologiske udvikling og ikke mindst en øget indsats til bekæmpelse af terror. Vi skal, efter at regeringen til foråret har fremsat sin antiterrorlovpakke, og i næste samling, når udvalget om tv-overvågning har færdiggjort sin betænkning, og Strafferetsplejeudvalget har færdiggjort sin betænkning om scanning, forholde os til spørgsmål, som har nær sammenhæng med vores holdning til, hvilken grad af overvågning vi finder acceptabel.

I en sådan situation forekommer det principielt set at være en rigtig god tanke, at vi her i Folketinget drøfter spørgsmålet om overvågning på et mere generelt og overordnet plan, og det er derfor, jeg gerne vil udtrykke min anerkendelse af, at Enhedslisten har taget initiativ til debatten i dag.

Men når dette er sagt, må jeg også dryppe lidt malurt i bægeret. Der er som bekendt grænser for, hvor langt man kan nå, når man drøfter et spørgsmål på et generelt og overordnet plan, og vælger man et tilstrækkeligt højt abstraktionsniveau, er det jo som regel let at nå til enighed ...

Formanden:

Vi skal lige have så meget ro, at vi kan høre justitsministeren. Værsgo.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Vi vil alle sammen det gode og det rigtige, og vi vil sikkert også meget let kunne blive enige om, at ingen af os ønsker et overvågningsfund. Vi vil sikkert også kunne blive enige om, at en stillingtagen til spørgsmålet om overvågning må afhænge af en afvejning mellem to modsatrettede hensyn: på den ene side hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed og på den anden side hensynet til privatlivets fred og det almindelige retssikkerhedshensyn.

KL 10.15

De reelle vanskeligheder viser sig først, når vi med disse fælles udgangspunkter skal tage stilling til konkrete problemer, herunder konkrete forslag til mere intensiv kriminalitetsbekæmpel-

se eller en styrket indsats mod terror. På den baggrund kan jeg godt være en anelse skeptisk over for, hvor langt en helt generel og overordnet debat egentlig vil føre os.

Når vi taler overvågning, er tv-overvågning et af de helt centrale emner. Der gælder efter tv-overvågningsloven som udgangspunkt et forbud mod, at private foretager tv-overvågning af gader, veje, pladser eller lignende områder, som benyttes til almindelig færdsel. Undtaget fra dette forbud er dog tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, hvor der drives erhvervsvirksomhed, hvis overvågningen foretages af dem, der har rådighed over området.

Det samme gælder tv-overvågning af penge- og vekselaautomater samt pengetransportbiler i det omfang, overvågningen er indrettet sådan, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af den overvågede automat eller pengetransportbil, og overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet. Undtaget fra forbuddet er herudover tv-overvågning af egne facader, indhegninger eller lignende, hvis overvågningen ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film m.v.

Af tv-overvågningsloven følger endvidere, at i de tilfælde, hvor private i kraft af de særlige undtagelsesregler foretager lovlig tv-overvågning, skal der altid oplyses om overvågningen ved skiltning eller på anden tydelig måde. Denne skiltningspligt gælder også offentlige myndigheder, når bortses fra den tv-overvågning, som politiet og kriminalforsorgen foretager.

Den relativt restriktive lovgivning på tv-overvågningsområdet bygger grundlæggende på hensynet til privatlivets fred, og vi har fastholdt denne ret restriktive lovgivning, også selv om der i befolkningen generelt synes at være en ganske udbredt accept af tv-overvågning.

I den senere tid har der fra flere sider været udtrykt ønske om en udvidet adgang til at benytte tv-overvågning. Det gælder bl.a. den finansielle sektor, ligesom der også fra kommuners side i den seneste tid er udtrykt interesse herfor. I 2004 rettede Finansrådet og Finansforbundet således henvendelse til Justitsministeriet med et ønske om at få mulighed for at anvende tv-overvågning med billedoptagelse af pengeinstitutternes facadearealer med henblik på i højere grad at forebygge og bidrage til opklaring af bankrøverier.